

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 23Cb/73/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1320205433
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Maroš Fekete
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1320205433.2

Uznesenie

Okresný súd Bratislava III v právnej veci navrhovateľa neodkladného opatrenia: STYL LAYN, LLC., Peter Grigorenko Avenue 5A, Kyjev, Ukrajina, IČO: 341853626513, zastúpeného Advokátska kancelária NIŽNÍK & Partners, s.r.o., Žižkova 4E, Košice, IČO: 47 244 488, proti strane: MAGNIT EU, s.r.o., Račianska 88 B, Bratislava - mestská časť Nové Mesto, IČO: 50 706 411, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

Strana je p o v i n n á vydať navrhovateľovi neodkladného opatrenia zariadenie Metso GP100S, Metso CVB 1540, a Metso CVB 2060-4 spolu so železnou konštrukciou, dopravníkmi a kontrolnými panelmi, ktoré prevzal v zmysle zmluvy č. 022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy zo dňa 12. 11. 2019, a to v mieste, kde sa nachádzajú, do 3 dní odo dňa vykonateľnosti tohto rozhodnutia.

Súd p r i z n á v a navrhovateľovi neodkladného opatrenia nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia od strany, pričom o výške náhrady trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia navrhovateľa neodkladného opatrenia rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

Navrhovateľ neodkladného opatrenia dňa 21. 04. 2020 podal na tunajší súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd uložil strane povinnosť vydať žalobcovi zariadenie Metso GP100S, Metso CVB 1540, a Metso CVB 2060-4 spolu so železnou konštrukciou, dopravníkmi a kontrolnými panelmi, ktoré prevzal v zmysle zmluvy č. 022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy zo dňa 12. 11. 2019, a to v mieste, kde sa nachádzajú, do 3 dní odo dňa vykonateľnosti tohto rozhodnutia.

Svoj návrh na nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia odôvodnil navrhovateľ neodkladného opatrenia tým, že dňa 05. 11. 2019 nadobudol žalobca kúpnu zmluvou č. 0511/19 z totožného dňa v znení neskorších dodatkov drviacu technológiu na štrk od spoločnosti FOT MACHINERY GmbH, Hewertweg 1c, 34439 Willebadessen. Predmetom kúpy v zmysle čl. 1 ods. 1 kúpnej zmluvy boli zariadenie Metso GP100S, Metso HP200, Metso CVB 1540 a Metso CVB 2060-4 (spolu aj ako „technológia“), spolu so všetkou železnou konštrukciou, dopravníkmi a kontrolnými panelmi (ďalej ako „príslušenstvo“). Výlučným vlastníkom drviacej technológie štrku spolu s jej príslušenstvom je ku dňu vyhotovenia tohto podania žalobca. Technológia sa nachádzala na území Talianska, a preto žalobca zabezpečil prepravu technológie po jednotlivých častiach na Ukrajinu prostredníctvom žalovaného, ktorý vykonáva podnikateľskú činnosť v oblasti vnútroštátnej a medzinárodnej cestnej nákladnej prepravy tovaru. Medzi stranami sporu bola dňa 12. 11. 2019 uzatvorená zmluva č. 022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy, ktorou bol medzi stranami založený obchodný záväzkový vzťah. V zmysle čl. I ods. 1 zmluvy č. 022 sa prepravca zaviazal poskytnúť objednávateľovi

služby prepravy tovaru do miesta určenia a dodania jeho osobe oprávnenej na príjem nákladu, vybavenie príslušnej dokumentácie, ako aj ďalšie služby súvisiace s dopravou a zasielateľstvom podľa objednávky. Objednávateľ sa následne zaviazal prijať a zaplatiť za poskytnuté služby.“ Z uvedeného je zrejmé, že hlavným záväzkom žalovaného bola preprava tovaru do miesta určenia (Ukrajina), za čo mu prislúcha odmena v zmluvne dohodnutej výške. Na základe objednávky na prepravu tovaru č. 1 v zmysle zmluvy č. 022 zo dňa 12. 11. 2019 sa mala preprava vykonať na trase z Talianska (Bortigadas) do Ukrajiny (Turbiv). Medzi stranami sporu dohodnutá trasa viedla aj cez územie Slovenskej republiky. Preprava sa mala vykonať na 17 nákladných motorových vozidlách v čase od 13. 11. 2019 do 22. 02. 2020. Strany sporu sa dohodli na cene prepravy vo výške 5 000,- eur za 1 vozidlo s tým, že platba mala byť vykonaná v bezhotovostnej forme v dvoch častiach - 80% z ceny prepravy zaplatil žalobca po naložení tovaru na nákladné motorové vozidlo žalovaného a zvyšok vo výške 20% po príchode nákladného motorového vozidla na colné odbavenie - do miesta určenia (Ukrajina). Žalovaným bola prepravená do miesta určenia len časť technológie v zmysle zmluvy č. 022 vo výlučnom vlastníctve žalobcu, a to na 5 nákladných motorových vozidlách z celkového počtu 17 nákladných motorových vozidiel. Prepravné bolo len zariadenie Metso C100 namiesto zariadenia Metso HP200, čo vyvolalo potrebu zmeny kúpnej zmluvy uzatvorenej medzi žalobcom a spoločnosťou FOT MACHINERY GmbH a zároveň aj prislúchajúce príslušenstvo k zariadeniu. Zo strany žalovaného tak nebol splnený záväzok vykonať prepravu tovaru na 17 nákladných motorových vozidlách v zmysle a v súlade so zmluvou č. 022 a objednávkou, keďže technológiu vo výlučnom vlastníctve žalobcu naloženú na 12 nákladných motorových vozidlách neoprávnené zadržáva na území Slovenskej republiky, a to konkrétne zariadenie Metso GP100S, Metso CVB 1540 a Metso CVB 2060-4. Na nákladných motorových vozidlách žalovaného je naložené aj príslušenstvo k uvedeným zariadeniam. Žalobca pritom zaplatil 80% z odmeny žalovanému za prepravu tovaru aj na predmetných 12 nákladných motorových vozidlách v zmysle zmluvy č. 022. Uvedené tvrdenie žalobcu potvrdzuje aj skutočnosť, že žalovaný začal prepravu 12 nákladnými vozidlami z Talianska na územie Slovenskej republiky. Z dôvodu neoprávneného konania žalovaného žalobca inicioval mimosúdne rokovanie prostredníctvom svojho právneho zástupcu v záujme bezodkladného riešenia vzniknutej situácie, a to aj s ohľadom na to, že žalobcovi vznikajú v príčinnej súvislosti s neuskutočnením prepravy tovaru do Ukrajiny veľké škody. Tieto rokovania boli však neúspešné. S ohľadom na to, že zo strany žalovaného došlo omeškaním ku podstatnému porušeniu povinnosti v zmysle ust. § 345 ods. 1 Obchodného zákonníka, žalobca dňa 14. 04. 2020 odstúpil od zmluvy č. 022. Písomné vyhotovenie odstúpenia od zmluvy č. 022 bolo zaslané žalovanému do jeho oficiálnej emailovej schránky a rovnako poštou na adresu sídla. V danom prípade je existencia potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami sporu. Žalobcovi v dôsledku neoprávneného zadržania tovaru vznikajú škody a ďalšie pretrvávanie tohto protiprávneho stavu by viedlo ešte k väčším škodám. Uvedené je podporené aj príslušnou judikatúrou. Podľa Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 236/2018-12 „Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie v dvoch prípadoch, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená. (...) Reálne vyhodnotenie potreby bezodkladne upraviť pomery je otázkou voľnej úvahy súdu, ktorá musí byť objektívne preskúmateľná na základe odôvodnenia rozhodnutia. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať...“ Žalobca nemôže v dôsledku protiprávneho konania žalovaného spustiť prevádzku v Ukrajine zameranú na drvenie a triedenie štrku v pôvodnom termíne. V dôsledku protiprávneho konania žalovaného, t.j. neprepravenia technológie na základe zmluvy č. 022 dochádza k vzniku škody v podobe ušlého zisku. Predpokladaný minimálny výkon budúcej prevádzky žalobcu na Ukrajine zameranej na drvenie a triedenie kameniva - spracovanie žuly je 150 ton za hodinu, čo za mesiac (22 pracovných dní) činí 52 800 ton, a to vo frakciách: 5/10 mm - 16 600 ton, 10/20mm - 18 900 ton, 0/5mm - 17 300 ton. Trhové ceny za štrk v čase podania predmetného návrhu, sú nasledujúce: frakcia 5/10mm - 280 UAH za tonu, frakcia 10/20 mm - 270 UAH za tonu, frakcia 0/5mm - 145 UAH za tonu. Ušlý zisk žalobcu je teda 12 259,500 UAH (413 500,04 eur) za každý kalendárny mesiac. Žalobca je preukázateľným vlastníkom vecí, ktorých prepravu mal žalovaný uskutočniť. V zmysle čl. 20 ods. 1 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky „Každý má právo vlastníť majetok.“ Obdobné vyplýva aj z čl. 1 Dodatkového protokolu k Európskemu dohovoru o ľudských právach. Predmetné Ústavou SR a EDLP garantované právo nemožno svojvoľne obmedziť a rovnako nemožno doň zasiahnuť. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR „Každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.“ Právo na spravodlivé súdne konanie vyplýva taktiež z čl. 6 ods. 1 EDLP, podľa ktorého „Každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý

rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o akomkoľvek trestnom čine, z ktorého je obvinený.“ Keďže žalovaný obmedzuje vlastnícke právo žalobcu a zároveň aj jednotlivé čiastkové oprávnenie, no najmä právo vec držať a právo vec užívať, ktoré z neho plynú, domáha sa ochrany na nestrannom súde, a to aj poukazom na citované ustanovenia vnútroštátnych, ale i medzinárodných právnych aktov. S obmedzovaním vlastníckeho práva žalobcu súvisí aj škoda v podobe ušlého zisku, ktorá žalobcovi vzniká v príčinnej súvislosti s nezákonným konaním žalovaného, a ktorá odôvodňuje bezodkladnú potrebu úpravy pomerov medzi stranami sporu, čo podporuje aj konštantná judikatúra tuzemských súdov, čo vyplýva aj z vyššie citovaného Uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 236/2018-12. Nová koncepcia úpravy neodkladných opatrení vychádza z toho, že naň nemusí nevyhnutne nadväzovať konanie vo veci samej za predpokladu, ak nastala úprava pomerov medzi stranami sporu. Uvedené bolo konštatované aj v Uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Obdo/79/2018 zo dňa 26. 10. 2018, podľa ktorého „Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej len vtedy, ak sa v dôsledku neho spor o veci vymedzenej žalobou právoplatne skončil a nebude nasledované konaním vo veci samej.“ Žalobca, so zreteľom na vyššie uvedené navrhol súdu, aby žalobcu nezaviazal na podanie žaloby na súd vo veci samej s ohľadom na ust. § 330 ods. 2 a 337 ods. 1 C.s.p.

Navrhovateľ neodkladného opatrenia k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojil ako dôkazy nasledovné listiny: kúpnu zmluvu č. 0511/19 zo dňa 05. 11. 2019 vrátane dodatočného kontraktu zo dňa 05. 11. 2019, objednávku na prepravu tovaru č. 1 zo dňa 12. 11. 2019, zmluvu č. 022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy zo dňa 12. 11. 2019, platobný príkaz zo dňa 29. 11. 2019, 24. 01. 2020 a 29. 01. 2020 a odstúpenie od zmluvy zo dňa 14. 04. 2020.

Súd prvej inštancie vo veci rozhodol uznesením č.k. 23Cb 73/2020-36 zo dňa 23. 04. 2020 tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a nepriznal strane nárok na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

Toto rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie tak, že inštitút neodkladného opatrenia predpokladá naliehavosť úpravy pomerov medzi stranami konania alebo zabezpečenie predpokladaného výkonu súdneho rozhodnutia a zo samotného pojmového vymedzenia vyplýva, že sa ním neodkladne upravujú pomery strán konania za predpokladu, že je to potrebné so zreteľom na účelnosť a vhodnosť takejto úpravy. Nariadením neodkladného opatrenia nenadobúda navrhovateľ neodkladného opatrenia práva, o ktorých bude rozhodnuté až samotným rozhodnutím vo veci samej, pričom o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nerozhoduje súd na základe vykonaného dokazovania na pojednávaní, ale rozhodné skutočnosti, ktorými sa odôvodňuje potreba neodkladnej úpravy alebo zabezpečenie vykonateľnosti práva je povinný súdu preukázať, prípadne osvedčiť navrhovateľ neodkladného opatrenia. Znamená to, že navrhovateľ neodkladného opatrenia je povinný predložiť súdu dôkazy, na ktoré sa v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia odvoláva v zmysle ust. § 326 ods. 2 C.s.p., pričom o potrebe navrhovanej úpravy práv a povinností strán sporu nemôže mať súd vážnejšie pochybnosti. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je, aby sa osvedčila aspoň danosť práva (nároku) a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy a taktiež, aby boli dané alebo aspoň osvedčené skutočnosti, ktoré odôvodňujú obavu, že by bol výkon súdneho rozhodnutia v dôsledku chovania strany ohrozený. Navrhovateľ neodkladného opatrenia bol návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia povinný preukázať fakt, že bez neodkladného opatrenia by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia budúceho výkonu takéhoto rozhodnutia muselo byť reálne a muselo hroziť bezprostredne. Existencia dlhu alebo samotnej zmluvnej povinnosti ešte sama osebe nemôže byť dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia. Dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia mohli byť len skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný budúci výkon rozhodnutia mohol byť zmarený. U strany mohlo byť takýmto dôvodom jej konanie, ktoré podstatnou mierou negatívne ovplyvňuje majetok navrhovateľa neodkladného opatrenia. Keďže navrhovateľ neodkladného opatrenia svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia neosvedčil predpoklady na vydanie ním navrhovaného neodkladného opatrenia, pretože nepreukázal žiadnym hodnoverným dôkazom podľa ust. § 326 ods. 2 a nasl. C.s.p., že zo správania strany možno vydedukovať okolnosti odôvodňujúce obavu, že by výkon navrhovateľovho navrhovaného súdneho rozhodnutia (samozrejme v prípade úspechu navrhovateľa neodkladného opatrenia v konaní vo veci samej, ktorým by bola pravdepodobne žaloba na vydanie zariadenia Metso GP100S, Metso CVB 1540, a Metso CVB 2060-4 spolu so železnou konštrukciou, dopravníkmi a kontrolnými panelmi,

ktoré prevzal v zmysle zmluvy č. 022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy zo dňa 12. 11. 2019) mohol byť ohrozený z dôvodu takéhoto správania sa strany voči jeho eventuálnemu právu, ktorého sa však navrhovateľ neodkladného opatrenia formou samotnej žaloby zatiaľ nedomáhal, teda takúto žalobu zatiaľ nepodal. Navrhovateľ neodkladného opatrenia existenciu dôvodov na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré by osvedčovali, že by strana svojim konaním ohrozovala majetok navrhovateľa neodkladného opatrenia tak, ako to uvádzal navrhovateľ neodkladného opatrenia vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nepreukázal, rovnako ako nepreukázal, že je potrebná dočasná úprava pomerov strán konania. Navrhovateľom neodkladného opatrenia uvádzané skutočnosti, že „strana neodkladného opatrenia neuskutočnila prepravu celého dohodnutého objemu prepravy, čím navrhovateľovi neodkladného opatrenia vznikla majetková škoda spočívajúca v ušlom zisku“, a preto je potrebné nariadiť ním navrhované neodkladné opatrenie súd neakceptoval, pretože navrhovateľom neodkladného opatrenia uvedené tvrdenie nemôže mať za následok samotné nariadenie neodkladného opatrenia, najmä keď nebolo súdu hodnoverne zo strany navrhovateľa neodkladného opatrenia preukázané, že je jeho tvrdenie o neuskutočení prepravy celého dohodnutého objemu prepravy stranou neodkladného opatrenia skutočné a dôvodné. Súd mal za to, že na zodpovedanie tejto otázky (teda prípadného porušenia zmluvných povinností strany neodkladného opatrenia) by bolo potrebné vykonať dokazovanie dôkazmi, ktoré súd pri svojom rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nemal k dispozícii, nakoľko navrhovateľ neodkladného opatrenia súdu nepredložil potvrdenie o porušení zmluvnej povinnosti strany sporu (ktorou malo byť nevykonanie zmluvne dohodnutej prepravy stranou neodkladného opatrenia riadne a včas). Týmto podľa názoru súdu navrhovateľ neodkladného opatrenia súdu jednoznačne nepreukázal nad všetku pochybnosť pri predbežnom právnom posúdení s prihliadnutím na predložené dôkazy druhú podmienku nariadenia neodkladného opatrenia, ktorou je osvedčenie danosti žalovaného nároku, teda zodpovedanie vyššie uvedenej otázky (nevykonanie zmluvne dohodnutej prepravy stranou neodkladného opatrenia riadne a včas). Navrhovateľ neodkladného opatrenia týmto podľa názoru súdu dostatočne dôvodne a odôvodnene nepreukázal obavu, že by bola potrebná dočasná úprava pomerov strán konania, a že bez neodkladného opatrenia by bol prípadný budúci výkon súdneho rozhodnutia ohrozený, takže súd jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol ako nedôvodný.

Proti predmetnému rozhodnutiu podal navrhovateľ neodkladného opatrenia v zákonnej lehote odvolanie s odôvodnením, t.j. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľ neodkladného opatrenia v odvolaní uviedol, že v dôsledku protiprávneho konania strany spočívajúceho v neprepravení technológie na základe zmluvy č. 022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy zo dňa 12. 11. 2019 nemôže spustiť prevádzku na Ukrajine zameranú na drvenie a triedenie štrku v pôvodnom termíne a dochádza k vzniku škody v podobe ušlého zisku. Predpokladaný minimálny výkon budúcej prevádzky navrhovateľa neodkladného opatrenia na Ukrajine, ktorá je zameraná na drvenie a triedenie kameniva - spracovanie žuly, je 150 ton/hodina, čo za mesiac (22 pracovných dní) činí 52.800.000 ton, a to vo frakciách: 5/10mm - 16.600,00 ton, 10/20mm - 18.900,00 ton, 0/5mm - 17.300,00 ton. Trhové ceny za štrk v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sú: frakcia 5/10mm - 280,00 UAH/tona, frakcia 10/20mm - 270,00 UAH/tona, frakcia 0/5mm - 145,00 UAH/tona, čo predstavuje ušlý zisk 12.259.500,- UAH (413.500,04 Eur) za každý mesiac. Navrhovateľ neodkladného opatrenia sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia nedomáhal ochrany nároku na náhradu škody v podobe ušlého zisku z obavy, že by exekúcia bola ohrozená, ale bezodkladnej úpravy pomerov medzi stranami, kedy strana obmedzuje neoprávnene vlastnícke právo navrhovateľa neodkladného opatrenia k špecifikovanému tovaru. Súd prvej inštancie podľa navrhovateľa neodkladného opatrenia nesprávne v napadnutom rozhodnutí vyhodnotil, že navrhovateľ neodkladného opatrenia nepreukázal potrebu dočasnej úpravy pomerov sporových strán, nakoľko navrhovateľ neodkladného opatrenia sa samotným neodkladným opatrením domáhal trvalej úpravy pomerov a z uvedeného dôvodu požiadal súd, aby nebol zaviazaný povinnosťou podať žalobu vo veci samej v kontexte ust. § 330 ods. 2 C.s.p. v spojení s ust. § 337 ods. 1 C.s.p. Navrhovateľ neodkladného opatrenia taktiež poukázal na to, že nie je možné, aby preukázal skutočnosť, ktorá nenastala, preto nie je schopný preukázať, že sa preprava tovaru v jeho vlastníctve v dohodnutom objeme neuskutočnila, ako v odôvodnení napadnutého uznesenia konštatoval súd prvej inštancie, pretože ak by sa táto uskutočnila riadne a včas, nebol by dôvod, aby sa navrhovateľ neodkladného opatrenia obracal s predmetným návrhom na súd.

V súlade s uvedenými skutočnosťami navrhovateľ neodkladného opatrenia navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie tak, že neodkladné opatrenie nariadi a zaviazе stranu povinnosťou nahraďiť trovy konania.

Odvolací súd postupom v zmysle ust. § 329 ods. 1 veta druhá C.s.p. doručil strane návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a odvolanie na vyjadrenie, aby bol zachovaný princíp rovnosti sporových strán a bol rešpektovaný princíp proporcionality pri obmedzovaní procesných práv protistrany v záujme zachovania dosiahnutia účelu.

Strana vo svojom vyjadrení uviedla, že má za to, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Navrhovateľ neodkladného opatrenia sa prostredníctvom neodkladného opatrenia, t.j. bez riadneho sporového konania vo veci samej pokúšal bez preukázania legitimity získať od strany vec, o ktorej sú pochybnosti nielen pokiaľ ide o jej držiteľa, ale aj o jej rozsah a špecifikáciu či samotné vlastnícke právo navrhovateľa neodkladného opatrenia. Strany v rámci plnenia svojich povinností vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu s navrhovateľom neodkladného opatrenia postupoval a stále postupuje v súlade s predmetnou zmluvou, dohovorom CMR a zákonom a odmieta tvrdenia o ich porušovaní. Navrhovateľ neodkladného opatrenia podľa strany opomenul uviesť, že má neuhradené záväzky voči strane z predmetného zmluvného vzťahu a tiež nekonkretizoval dôvody, pre ktoré sa domnieval, že strane neoprávnene zadržáva tovar, inak by predmetný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nevedel odôvodniť.

V rámci skutkovej podstaty strana poukázala na to, že sa zaviazala vykonať prepravu tovaru z Talianska na Ukrajinu podľa podmienok špecifikovaných v objednávke tvoriacej prílohu zmluvy. Vzhľadom na to, že navrhovateľ neodkladného opatrenia nepredložil všetky doklady potrebné na colné odbavenie tovaru (čím zároveň porušil zmluvné povinnosti), nebolo možné pokračovať na miesto určenia. Strana si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy s navrhovateľom neodkladného opatrenia splnil, nakoľko však počas prepravy vznikli prekážky, ktoré doposiaľ - napriek snahe strany o riešenie - neboli odstránené, v súlade s čl. 16 ods. 2 dohovoru CMR predmetnú zásielku prevzal do úschovy. Z dôvodu, že navrhovateľ neodkladného opatrenia odmietol uhradiť strane doposiaľ vzniknuté náklady, na ktoré má nárok, strana si v zmysle príslušných ustanovení Obchodného zákonníka uplatnil voči navrhovateľovi neodkladného opatrenia zádržné právo k prepravovanému tovaru, o čom navrhovateľa neodkladného opatrenia viackrát upovedomil. Nejedná sa preto o svojvoľné či nezákonné zadržávanie tovaru. Strana sa nevedela a objektívne nemôže vyjadriť, či predmetom zádržného práva sú veci, ktoré navrhovateľ neodkladného opatrenia žiada vydať návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože navrhovateľ neodkladného opatrenia nepreukázal, že tovar, ktorý je v úschove, je presne ten, ktorý žiada vydať, preto strana z opatrnosti popiera jeho tvrdenia. Navrhovateľ neodkladného opatrenia nepreukázal skutočnosť nevyhnutnú pre rozhodnutie o vydaní veci, a to - presná špecifikácia, o akú vec ide, že je jej vlastníkom, že sa nachádza vo faktickej moci strany a ide o neoprávnenú držbu. Tieto skutočnosti môžu byť preukázané jedine v konaní vo veci samej, pričom sám navrhovateľ neodkladného opatrenia žiada o úpravu pomerov prostredníctvom neodkladného opatrenia bez povinnosti podať žalobu vo veci samej, čím by podľa strany došlo k porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie. Strana mala tiež za to, že navrhovateľ neodkladného opatrenia nepreukázal potrebu predbežnej úpravy vzťahov a ani obavu, že by bol výkon súdneho rozhodnutia v dôsledku správania strany ohrozený, čo dosvedčuje aj skutočnosť, že sám navrhovateľ neodkladného opatrenia žiadal súd, aby ho nezaviazal na podanie žaloby vo veci samej, z čoho možno usúdiť, že navrhovateľ neodkladného opatrenia nemá záujem o riadne usporiadanie vzťahov, ale len špekulatívnym spôsobom chce poškodiť stranu. Keďže všetky uvádzané tvrdenia sú sporné, je nevyhnutné, aby bolo riadne začaté súdne konanie, čoho sa s poukazom na dokazovanie navrhovateľ neodkladného opatrenia obáva. Vzhľadom na uvedené skutočnosti mala strana za to, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je správne.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania a postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel uznesením č.k. 2Cob 84/2020-68 zo dňa 14. 07. 2020 k záveru, že odvolanie žalobcu je opodstatnené a založilo dôvod pre zrušenie uznesenia prvoinštančného súdu podľa § 389 ods.1 písm. b), c) C.s.p. , ktoré nie je možné potvrdiť ani zmeniť. Vyhodnotením odvolacích argumentov navrhovateľa neodkladného opatrenia pri preskúmaní obsahu spisu, oboznámení sa s postupom prvoinštančného súdu, s rozsahom vykonaného dokazovania a právnym posúdením veci odvolací súd prisvedčil odvolateľovi a skonštatoval, že prvoinštančné konanie, výsledkom ktorého je odvolaním napadnuté

uznesenie, trpí vadami, ktoré založili dôvod pre jeho zrušenie a vrátenie prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Odvolačný súd uviedol, že v posudzovanej právnej veci sa jedná o návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je možné v zmysle zákonnej právnej úpravy nariadiť v prípade, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery sporových strán alebo ak je daná obava, že exekúcia bude ohrozená (§ 325 ods. 1 C.s.p.). Splnenie aspoň jedného z uvedených zákonných predpokladov (vzájomná kumulácia taktiež nie je vylúčená) musí súd vyhodnotiť na základe rozhodujúcich skutočností uvádzaných v návrhu na jeho nariadenie. Navrhovateľ neodkladného opatrenia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (a rovnako tak v podanom odvolaní) uviedol, že mu v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním strany spočívajúcim v porušení zmluvy č. 022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy zo dňa 12. 11. 2019 vznikajú veľké škody, nakoľko nemôže spustiť prevádzku zameranú na drvenie a triedenie štrku na Ukrajine v pôvodnom termíne. V danom prípade sa odvolací súd stotožnil s odvolacou námietkou navrhovateľa neodkladného opatrenia, že sa predmetným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáha jeho nariadenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami, nie z dôvodu obavy ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, ako bolo vyhodnotené zo strany súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení, a neexistencia ktorej podľa súdu prvej inštancie založila dôvod pre jeho zamietnutie, preto mal odvolací súd za preukázané, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.).

Odvolačný súd taktiež považoval za potrebné poukázať na skutočnosť, že neodkladné opatrenie nie je nevyhnutné viazať na konanie vo veci samej, nakoľko za určitých okolností na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania nemusí nadväzovať ani podanie žaloby (ust. § 336 ods. 1 veta posledná C.s.p.), a to za predpokladu, že samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu a možno prostredníctvom jej účinkov dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami (bližšie viď napr. judikát R 21/2018). Navrhovateľ neodkladného opatrenia v danom prípade požadoval úpravu pomerov medzi sporovými stranami práve takýmto druhom neodkladného opatrenia za účelom dosiahnutia ochrany jeho vlastníckeho práva s poukazom na nevyhnutnosť domáhať sa jej na základe ním uvádzaných skutkových okolností v rovnakom rozsahu a s rovnakými účinkami ako pri meritornom rozhodnutí. Súd prvej inštancie však v napadnutom uznesení vyhodnotil, že navrhovateľ neodkladného opatrenia vo svojom návrhu nepreukázal potrebu dočasnej úpravy pomerov strán sporu, na základe čoho posúdil návrh žalobcu ako nedôvodný. V súlade s uvedeným tak odvolací súd aj predmetnú odvolaciu námietku navrhovateľa neodkladného opatrenia vyhodnotil ako opodstatnenú, nakoľko domáhať sa ochrany prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia, ako už bolo spomenuté vyššie, nie je nevyhnutné viazať na podmienku toho, aby sa navrhovateľ neodkladného opatrenia následne uchádzal o konečnú súdnu ochranu prostredníctvom žaloby vo veci samej. Uvedené je aplikovateľné aj v prípade ochrany vlastníckeho práva, čo podľa názoru odvolacieho súdu súd prvej inštancie nesprávne právne posúdil a dodal, že variabilita procesnej ochrany, ktorej sa navrhovateľ neodkladného opatrenia v konečnom dôsledku domáhal, je predsa výlučne v jeho dispozícii. Predmetná skutočnosť rovnako tak zakladá odvolací dôvod spočívajúci v nesprávnom právnom posúdení veci podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.

Záverom odvolací súd uviedol, že s poukazom na odvolaciu námietku navrhovateľa neodkladného opatrenia podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p. sa nestotožnil ani so záverom súdu prvej inštancie, že zo strany navrhovateľa neodkladného opatrenia nebolo súdu hodnoverne preukázané, že je jeho tvrdenie o neuskutočnení prepravy celého objemu prepravy stranou skutočné a dôvodné, pričom by bolo potrebné vykonať dokazovanie dôkazmi, ktorými súd prvej inštancie pri rozhodovaní nedisponoval. Navrhovateľ neodkladného opatrenia k samotnému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojil ako listinný dôkaz jednak objednávku na prepravu tovaru č. 1 k zmluve č. 022 zo dňa 12. 11. 2019 a zároveň odstúpenie od predmetnej zmluvy, s čím sa súd prvej inštancie nijakým spôsobom pri rozhodovaní nevyssporiadal.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie o nedôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia bolo predčasné. Súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nie je možné napraviť v

konaní pred odvolacím súdom, navyše súd v dôsledku nesprávneho právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dokazovanie pre účel rozhodnutia o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil vrátane závislého výroku o trovách konania a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Povinnosťou súdu prvej inštancie tak bude znovu vo veci rozhodnúť, vysporiadať sa so všetkými námietkami uplatnenými žalobcom v odvolacom konaní a svoje rozhodnutie náležite s poukazom na ust. § 220 C.s.p. v spojení s ust. § 234 C.s.p. odôvodniť, pričom podľa ust. § 391 ods. 2 C.s.p. je zároveň viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Povinnosťou súdu prvej inštancie teda podľa uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 2Cob 84/2020-68 zo dňa 14. 07. 2020 bolo sa vysporiadať so všetkými námietkami uplatnenými žalobcom v odvolacom konaní a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť, pričom je zároveň viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Súd prvej inštancie súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, aby nesprávnym procesným postupom neznemožnil navrhovateľovi neodkladného opatrenia, aby uskutočňoval jeho procesné práva v takej miere tak, aby nedošlo k porušeniu práva na spravodlivý proces konštatuje v súlade so závermi, vyslovenými odvolacím súdom v jeho zrušujúcom rozhodnutí rozhodol tak, že „predmetným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa navrhovateľ neodkladného opatrenia dôvodne domáhal jeho nariadenia z dôvodu potreby bezodkladnej úpravy pomerov medzi sporovými stranami, nie z dôvodu obavy ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. Navrhovateľom neodkladného opatrenia v príčinnej súvislosti s protiprávnym konaním strany spočívajúcim v porušení zmluvy č. 022 o poskytovaní služieb medzinárodnej a vnútroštátnej cestnej nákladnej dopravy zo dňa 12. 11. 2019 vznikajú veľké škody, nakoľko nemôže spustiť prevádzku zameranú na drvenie a triedenie štrku na Ukrajine v pôvodnom termíne. Zo strany navrhovateľa neodkladného opatrenia bolo hodnoverne preukázané, že je jeho tvrdenie o neuskutočnení prepravy celého objemu prepravy stranou skutočné a dôvodné, čo navrhovateľ neodkladného opatrenia preukázal pripojenými listinnými dôkazmi, ktorými bola jednak objednávka na prepravu tovaru č. 1 k zmluve č. 022 zo dňa 12. 11. 2019, a tiež zároveň odstúpenie od predmetnej zmluvy“.

Navrhovateľ neodkladného opatrenia v danom prípade požadoval úpravu pomerov medzi sporovými stranami práve takýmto druhom neodkladného opatrenia za účelom dosiahnutia ochrany jeho vlastníckeho práva s poukazom na nevyhnutnosť domáhať sa jej na základe ním uvádzaných skutkových okolností v rovnakom rozsahu a s rovnakými účinkami ako pri meritórnom rozhodnutí. Domáhať sa ochrany prostredníctvom inštitútu neodkladného opatrenia nie je nevyhnutné viazať na podmienku toho, aby sa navrhovateľ neodkladného opatrenia následne uchádzal o konečnú súdnu ochranu prostredníctvom žaloby vo veci samej. Uvedené je aplikovateľné aj v prípade ochrany vlastníckeho práva a variabilita procesnej ochrany, ktorej sa navrhovateľ neodkladného opatrenia v konečnom dôsledku domáhal, je predsa výlučne v jeho dispozícii. Neodkladné opatrenie nie je nevyhnutné viazať na konanie vo veci samej, nakoľko za určitých okolností na rozhodnutie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pred začatím konania nemusí nadväzovať ani podanie žaloby (ust. § 336 ods. 1 veta posledná C.s.p.) za predpokladu, že samotné neodkladné opatrenie konzumuje vec samu a možno prostredníctvom jej účinkov dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami (bližšie vid' napr. judikát R 21/2018). Súd prvej inštancie preto opäť v súlade so závermi, vyslovenými odvolacím súdom v jeho zrušujúcom rozhodnutí rozhodol, že „neodkladné opatrenie nie je nevyhnutné viazať na konanie vo veci samej“, čo znamená, že nestanovil navrhovateľovi neodkladného opatrenia povinnosť podať na súde žalobu vo veci samej.

Podľa ust. § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Podľa ust. článku 4 ods. 1 C.s.p. ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

Podľa ust. článku 4 ods. 2 C.s.p. ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

Súd musel pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia riešiť otázku trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Nakoľko zákonodarca v ust. § 251 až § 262 C.s.p. absolútne opomenul riešiť otázku trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, súd použil ust. článku 4 ods. 1 a 2 C.s.p., na základe ktorého s odkazom na ust. § 145 Občianskeho súdneho poriadku, ktorý stratil účinnosť ku dňu 01. 07. 2016, ale ktoré danú situáciu riešili jednoznačne (podľa neho „súd prizná náhradu trov konania, prizná aj náhradu trov predbežného opatrenia a zabezpečenia dôkazov“) sa konajúcemu súdu javilo „prejednať a rozhodnúť právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít“ (článok 4 ods. 2 C.s.p.) spravodlivo a v zmysle doterajšej ustálenej rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít za zákonné, že súd o náhrade trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že navrhovateľovi neodkladného opatrenia ako úspešnej strane konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vznikol nárok na náhradu trov konania, ktorý mu súd podľa ust. § 262 ods. 1 C.s.p. priznal, pričom o výške takéhoto nároku na náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne podľa ust. § 262 ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.